

להפסקת הכיבוש והדיכוי — דבר שיקדם את עניין האחוה היהודית-ערבית מבלי שהשואפים לאחוה כזאת יצטרכו ללכת בעקבותיהם של אהוד אדיב, דן ורד. יחזר קאל כהן ודוד קופר."

דרכי־חיים

סיפור אהבה

בגיד 73 נפל מנדל סנילביץ'

קורבן לאהבתו

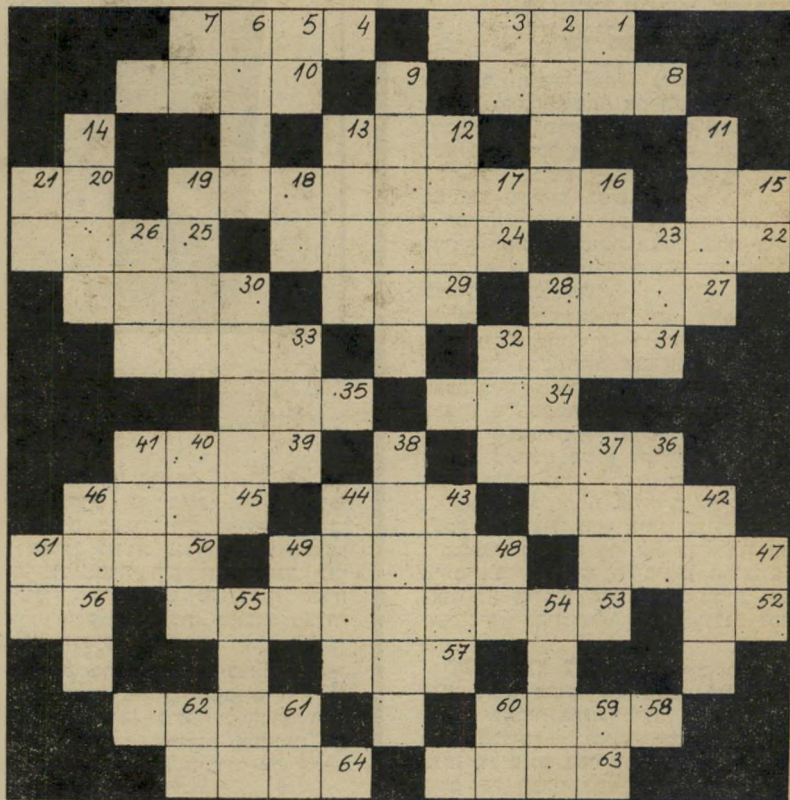
הנחמבת

מנדל סנילביץ', 59, חלף בדרכו על פני הדואר ברחוב אלנבי בתל־אביב, ולא האזין למראה עיניו. נדמה היה לו שזקנתו היא המשטה בו. מולו דימה לראות לא פחות ולא יותר מאשר את פרידה גריני' ברג, מי שלפני ארבעים שנה היתה אהובת נעוריו, עוד בארץ מולדתו, רומניה. שיפשוף מנדל את עיניו וצבט את עצמו כדי להיות בטוח שאינו הוזה. לא, זה לא היה תעתוע דמיון. למרות ארבעים השנים שחלפו מאז ראו זה את זה לאחרונה, הכיר זה גם פרידה את מנדל.

"זה אתה מנדל?" שאלה בתמהון. הם נפגשו כאילו מצאו את אהבתם ה"אבודה. מובן שפגישתם לא נמשכה ברחוב. מנדל הזמין אותה לבית־קפה סמוך, כדי שיוכלו לגולל זה בפני זה מה עבר עליהם במרוצת 50 השנים האחרונות. אחר־כך הוי מין אותה לארוחת צהריים. הסתבר, ש"למרות שלא נפגשו, שמעו מדי פעם מה

(המשך מעמוד 31)
ליסטי הישראלי הפלג התל־אביבי (של עור דד פילבסקי). שמש הוא אולי הישראלי הראשון המנסה למצוא הצדקה, מבחינה אידיאולוגית, לחשודי רשת הריגול, אם אומנם עשו את המעשים המיוחסים להם. כותב שמש במאמר הנושא את הכותרת מהרסיר ומחריבין ממן יצאו:

"...גילוי הרשת היהודית-ערבית לא זיע"ז וע אותי כלל, למרות העובדה המרעושה כשלעצמה, שרשת זו כוללת ארבעה יהודים. נתבונן מעט במצב באזורנו: מצד אחד עם מדוכא הנשלט על־ידי כובש זר; מצד שני מצויים בקרב הכובשים צעירים, ולא כל כך צעירים, השואפים בכנות ל"אחוה יהודית-ערבית. שאיפה זו נמצאת בראש דאגותיהם. העם המדוכא נמצא ב"שלבי יאוש, מול העוצמה הצבאית האדירה המצויה בידי הכובש. גם הקבוצה השואפת לאחוה יהודית-ערבית הולכת ונואשת מ"מאבק פוליטי שיביא לחיסול הכיבוש ה"ישראלי ולכינון מדינה פלסטינית עצמאית. "אחוה יהודית-ערבית הינה ערך נשגב. השואפים בכנות לאחוה כזו חייבים להיות מעורבים במאבק העשוי לקדם למטרה הנשגבת. הדביקות במטרה מובילה אותך להיות צד במאבק. ומאחר וישנם שני צד"דים למאבק — הישראלי והפלסטיני (ולא יתכן צד שלישי, ליברלי) — הרי שהא"דוקים בתורת הצדק ימצאו את עצמם בצד הפלסטיני והיו חייבים לסייע לו ל"אורך כל הדרך, עד להשגת המטרה. "הם לא האחרונים". מי יכול לש"לול עמדה זו מבחינה מוסרית?" שואל

מאוזן:

- (1) טעות; (4) צינים; (8) בזוי, מעורר גיחוך; (10) פילוסוף צרפתי (1712—1778); שהטיף לחיי פשטות ושיבה למצב ה"טבעי; (12) אדמה; (15) מילת ברירה; (16) מות הריקוד והמקהלות במיתולוגיה ה"יוונית; (20) בלבד; (22) בצוותא; (24) חלק באניה; (25) ירק מאכלי; (27) מושג בעולם הכדורגל; (29) מעצמה אסיאתית; (30) אבן יקרה שצבעה ירקרק; (31) ברור, מוכן; (33) תערו, (34) עורג; (35) כלי נגינה מזר"חי; (36) חלק האוזן; (39) אספקלריה; (42) רוה, דל בשר; (43) דרגה צבאית; (45) בריחת מוחמד מכה למדינה; (47) הת"מהמה; (48) מאכל מזרחי; (50) מין עץ שמעליו קולעים כתרים לראשי מנצחים; (52) אומר; (53) חלופה, ברירה אחרת; (56) מחוטטט; (57) נוול בפה; (58) סופה; (61) אסלה; (63) שעטה, ריצה מהירה; (64) מלחמת קודש מוסלמית.
- מאונך:
(1) מביא בבריתו של אברהם אבינו;

מנדל סנילביץ' (משמאל), פרידה (במרכז) והכבשים
האהבה הולידה שותפות בעסקים

עלה בגורלו של כל אחד מהם. "שמעתי שאתה עומד להתגרש", גילתה פרידה. למנדל אומנם לא היו בדיוק כוונות כאלה, למרות שנשואיו לא היו מאושרים ביותר. אבל כשראה את פרידה התלקחה אהבת נעוריו מחיש. אותה עת גם כעס על אשתו, על שהסכימה לעבור להתגורר עימו מרמת־אביב לשכונת מונטפיורי. "כן, אני עומד להתגרש", בישר לפרידה. פרידה ומנדל המשיכו להפגש. בכל פעם התעניינה פרידה בחיי המשפחה שלו. "אני אלמנה", אמרה לו, "אם תגרש נובל ל"הינשא". באפריל 1959 הגיש מנדל בקשה לגירושין מאשתו, עבר להתגורר בכפר־סבא, שם עבדה פרידה כאחות במוסד אוניס.

ככשות הרש. השניים החלו להתגורר יחד כזוג לכל דבר. מנדל, שקיבל את ה"גט מאשתו, האיץ בפרידה, לדבריו, להי"כנס עימו לחופה. בכל פעם השיבה לו: "עוד לא הגיע הזמן, מוטב שנחכה קצת." בהודמנות הכירה לו פרידה את בנה המאומץ, בן אחותה שהתייתם מאמו בעודו קטין. היה זה חיים ברץ, מנהל בית־הספר התיכון דתי באשקלון (שבזמנו הושעה מ"תפקידו כחשוד במעשה מגונה, לפני שזו"כה על־ידי בית־משפט והוחזר למשרתו). ההיכרות בין השניים הולידה גם שותפות בעסקים. מנהל בית־הספר נכנס עם מנדל לשותפות בעסקי גידול הכבשים שלו. ל"דברי מנדל, הוא אף סייע, לפי בקשת פרי"

כוכבי שמש, שאינו מזדהה כמובן עם אנ"שי הרשת, אך מנסה למצוא את ההצדקה למעשהם מבחינתם הם. "האם ממשלת ישראל? האם היא שופטת המוסר?"

"ממשלת אבירי המוסר", טוען כוכבי שמש, "מבצעת לעיתים קרובות פעולות נישול, סתימת בארות־מים, ריסוס שדות וגירוש אוכלוסייה. אולי יסביר משהו מה יותר מוסרי? פטמבר השחור במינכן או צה"ל בכפר קאסם?"

"מכל מה שנכתב עד עתה (על הרשת)" מעלה חיוך הנסיך להוקיע את ארבעת ה"יהודים כבוגדים. וזה ממש מצחיק כי ה"ארבעה לא ראו את עצמם כחלק מה"מדינה; מאז ומתמיד הם נקראו בוגדים; הם גאים בכך שהם בוגדים. לכן, הכינוי 'בוג'דים', אינו כינוי גנאי לגביהם אלא מת"מאה..."

"סבור אני", מסיים שמש את רשימתו העלולה לסכן את הפנתרים השחורים שלא בצדק ולהציגם כתומכי שוללי ה"מדינה, כי ארבעת היהודים — שעשו היסטוריה — אינם היהודים האחרונים ש"יעסקו בריגול ותבלה למען ערבים בכלל והפלסטינים בפרט. הם מהווים את ראש החץ של מפולת גדולה העלולה לקבור אר"תנו. פתרונה של שאלה זאת, או לפחות עיכוב של המפולת, לא יושג באמצעות כינון ציוני. הוא יושג דרך הכרה בזכויות של העם הפלסטיני ובמיוחד בזכותו ל"הגדרה עצמית. בכדי למנוע מקרים דר"מים בעתיד על השלטון הישראלי לפעול

חשבץ 1848

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הסיפרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור וחילוק, יש למצוא איזו סיפרה מציינן כל סמל של ריבוע.

